

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorvm Commvnivm Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 33. Nullum ne aliud praeter originis peccatum ad posteros
traducitur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

LOCORVM COMMVNIVM
est: licet qua culpa est, a diabolo sit &
a primo peccante.

Imputatur vero animæ originale,
non quasi cum infunditur carni ma-
culatæ cōdelectetur, etenim sic actua-
le peccatum esset: sed ob id quod pri-
mi hominis anima peccatrix carnem
infecit, a qua vterius anima proli-
occulta carnalis concupiscentiæ ta-
be inficitur.

Aug. de ciuit. Dei, lib. 14. c. 3. Est autem peccatum originale ne-
cessarium, eo quod vitari non potest:
at voluntarium est ideo, quod ex pri-
mi hominis voluntate processit, yn-
de & alijs ipsum contrahunt.

Quo non obstante, Deus animam
carni, coniungit secundum suæ bene-
placitum voluntatis, ut sic seruetur
propagationis humanæ institutio.

Ex quibus patet animas, dum cor-
poribus infunduntur, non omnino
tales manere, quales a Deo creantur,
cum ex mundis fiant inquinatae.

Quæ nec æquales a Deo creantur,
sed aliæ alijs, in naturalibus quoque
potiores.

Caput 33.
Nullum' ne aliud præter originis pec-
catum ad posteros traducitur?
Actus

A CT
ve ab
alio qui ne
rum, qui
decedunt,
Quam
dam dicer
lia parent
assertiū, s
Nec ob
tur: In init
Ibi enim p
morem scri
Quanq
tum pecca
cumentum
grauissim
spiritum si
ro remissi
totam nat
ne grauita
in Adam t
na natura
na intuliss
nam æterri
exe sequi

Porro i
non puniu
dem filij in
intelligi o

L I B E R II.

ACTVAlia parentum suorum,
vel etiam priorum , paruuli
ab origine non contrahunt:
alio qui non esset mitissima pœna eo
rum , qui sine baptismo in originali
decedunt, vt tamen August. afferit.

Quamuis autem idem in quibus- *Ench. ca.*
dam dicere videatur, eos etiam actua ^{93.}
lia parentum contrahere, hoc non
assertiuè, sed magis inquisitiuè dicit.

Nec obstat, quod in psalmo dici- *Psal. 50.*
tur: In iniuritatibus conceptus sum.
Ibi enim plurale pro singulari, iuxta
morem scripturæ ponitur.

Quanquam etiam priorū paren-
tum peccatum maximum intulit no-
cumentum: non tamen fuit omnium
grauiissimum , vt patet de peccato in
spiritum sanctum, quod nec in futu-
ro remissibile dicitur. Deniq; quod
totam naturam corrupti, non ratio-
ne grauitatis suæ prouenit, sed quia
in Adam tota tunc consistebat huma-
na natura. Quod etiam maiora dam-
na intulisse dicitur, non quo ad pœ-
nam æternam , sed quo ad defectus
ex sequentes, accipi debet.

Porro in filijs parentum peccata
non puniuntur, nisi in quibus eorum
dem filij imitantur nequitiam. Et sic
intelligi oportet scripturas , quæ di-
cunt

Matt. 12.

LOCORVM COMMVNIVM
cunt in filiis parentum peccata vissi-
Ezech. 18. tari. Nam & alia scriptura dicit: filius non portabit iniuriam patris.

Caput 34.
Quæ causa & origo mali?

ORIGO & causa prima primi peccati, res bona fuit, nimirū liberum arbitrium, cùm antē primum peccatum nullum malum extiterit: & hoc in primo angelo peccante initium cepit.

Sequentium tamen peccatorum causa, fuit prima voluntas mala. Ac per hoc causa peccati prima, bona est, non autē secundaria & proxima.

Omne quoque malum, siue pœna siue culpæ, in bono esse oportet: nec subiectum mali esse potest nisi bonū, cùm malum non sit, nisi boni corruptio seu priuatio. At ubi bonum non est, ibi nec eius priuatio: ac per hoc nec malum esse potest, sicut nec morbi aut vulnera sunt, nisi in corporibus.

Hinc cùm homo malus dicitur, perinde est ac si dicatur, bonum malum. Nec habet ibi locum dialecticorum regula, quæ habet, contraria in eodem non simul existere, quamvis in con-

L
in contrariis
Neque
pheta imp
num esse m
tur de eo, e
lus efficitur
nam dicer
minem na
lum esse.

Q
DEffici
vel
cor
tas volend
tia verat. V
celestium

Quarum
vltima act
terior, secu
ditur peccatum

Et cùm
interiori q
lius tamen
cedens, ut
mala, scilicet

Quamvis
us actus, m
quantum su